

Felvidéki Híradó.

KÖZMŰVELŐDÉSI, SZÉPIRODALMI, IPAR-, KERESKEDELMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési árak:

Egész évre	4 frt
Fél évre	2 „
Negyed évre	1 „

Feljőz szerkesztő:
Fehér János.
Kiadóhivatal: a turóc-szt.-mártoni „Magyar Nyomda”.
A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőségre, hirdetések és előfizetések a kiadóhivatalra címezve Turóc-Szt.-Mártonba küldendők!

Hirdetések legutányosabban, árszabály szerint.
Lapunk számára hirdetések — eredeti 4 rakban — minden bel- és külföldi hirdetői iroda fogad el.

Igazságügyi reformok.

A magyar igazságszolgáltatás nevezetes lépéssel haladt előre. Érvénybe léptek az új bünvádi törvények, melyeknek legnagyobb jelentősége: az esküdtzék működésének kiterjesztése a közönséges bűncselekményekre.

Tudvalevőleg eddig az esküdtzék működési köre a sajtóvétségekre terjedt csak ki. Azzal, hogy immár a közönséges bűncselekmények is az esküdtzék elé utaltaknak, régi kívánság teljesült. Az európai államok túlnyomó részében már évek óta ruházták föl az esküdtzékkel ilyen hatáskörrel.

Tehát nem a törvény rideg betűje, hanem a polgárok igazságérzete fog ezentúl ítélkezni a közönséges bűncselekményekkel vádoltak fölött. Ez emberi ész és szív szava dönti el ezentúl Magyarországon, vajjon a vádlott bűnös-e vagy ártatlan.

A bírót esküje a törvény szavához és értelméhez bilincseli. Eszét és szívét ez köti le és a mikor talán legszívesebben mentené föl a vádlottat, a törvény legerősebben köti a törvényhez, mert gyakran a számos paragrafus közül a helyzetre legjobban illőt választhatja ki és az általa helyesnek ismert elv mellett is terjedelmes szabadságot nyújt neki a törvényszakas a büntetés kiszabását illetőleg. A bűncselekményre indító okokat tekintetbe veheti ugyan, de nem magának a bűnösségnek megítélésében, csak a büntetés mértékére nézve. Ott, a hol a bűnösség bizonyított, a bírónak csak egy útja marad: köteleesség szerűen elítélni a vádlottat, az enyhítő vagy súlyosbító körülmények tekintetbe vétele mellett, enyhébb vagy súlyosabb, rövidebb vagy hosszabb időre terjedő büntetésére.

Az esküdtzék hatáskörének kibővítésével a bűnösség kérdésének megítélése humánusabb alapot nyer, míg a büntetés kiszabásán a bírói belátásnak csak az a tere marad, a mi eddig volt.

Az önvédelem igénybevételét, az elcsábított szerelmes bűnét, a sokszor nemes motí-

vumból kiinduló számos büntetést, emberi gyengeséget — az emberi elme és szív ítélőszéke elé viszik ezentúl.

Ez fogja megítélni, ki a valódi bűnös? Az-e, a kit a kétségbeesés, a kényszerűség vitt a bűn útjára, vagy az-e a kit-e kétségbeesésnek, e kényszerűségnek volt okozója?

A példák egész sora mutatja lehetne felhozni annak bebizonyítására. Milyen gyakran kellett előbb valójában jó és nemes érzelmű embert olyan bűnért elítélni, a mely a legigazságosabb törvény szerint büntetésre érdemes ugyan, de emberi szempontból megbocsátható lett volna.

Az új bünvádi törvények egy másik jelentékeny reformja az előzetes letartóztatás idejének megrövidítése, helyes mederbe szoríztatik, a szükségnél több jogot nem adván nekik.

Örömmel üdvözljük tehát ezt az új intézményt, mely a polgári és egyéni szabadság hatalmas kibővítésének tekinthető.

De azért nem álljuk magunkat azzal, hogy az igazságszolgáltatás terén megítéltetett volna már minden a mit meg lehetett tenni, hogy a humanizmus követelményeinek tökéletesen megfeleljen.

Sok tennivaló marad még ezen a téren. Hogy ezek közül csak egyet említsünk, fölülte kívánatosnak tartjuk, hogy a föltételes elítélés intézményét léptessék átbe.

Belgiumban évek óta kiűnően bevált ez a jogintézmény, melynek lényege, hogy a kisebb vétkesség miatt elítélteknek azzal a föltételekkel engedik el a rájuk kiszabott büntetést, ha bizonyos idő alatt kifogástalanul viselik magukat. Az így feltételesen szabadlábra helyezett majdnem mindenkor iparkodik a jó útra térni, mert jól tudja, hogyha visszaesik a rosszra, nemcsak a régebben rá kiszabott büntetést kell kiállania, hanem új vétkességeit a szokottnál súlyosabban büntetik meg. Ezzel a jogintézménnyel tehát elérik, hogy számos elveszett ember visszaadatik a becsületes társadalomnak s ez mindenestre többet ér, mintha kitörülük őket a becsületes emberek sorából.

Elvégre is az igazságszolgáltatásnak nem az a célja, hogy a fogházak és börtönök lakói szaporodjanak, hanem hogy a törvényt tisztelők száma emelkedjen.

Egy hölgy albumába.

Igen eltérők a vélemények a női nemről. Vannak, a kik a legnagyobb erényeket tulajdonítják nekik; mások ismét minden hibát megtalálnak bennük a valóságban igazságtalanok velük szemben, sőt magok a nők is különféleképen ítélik saját nemükről.

Ámbar a női nem gyöngébb, hivatása mégis szép magasztos; hiszen a nő hasznos és szerető is lehet. A férfit erővel s hatalommal ajándékozta meg a természet, mert reá bízta a gyöngébbek védelmét, az igazság törvényének megóvását, a vétek s bűn megtorlását.

Vérét ontja a férfi a csatamezőn, alkot bölcs törvényeket, figyel arra, hogy ezek megtartassanak, földet, országokat hódít, védi saját földjét és bölcsen kormányozza azt; szóval — ő férfi!

A nőnek érzékenyebb s gyöngébb természetet adott a gondviselés.

Az ő kötelessége az, hogy a bátor, sőt vakmerő férfit szeleibbe, mértékletessé s boldoggá tegye.

Vad és kietlen volna ez a világ, ha csak férfiak léteznének benne; nem szép és tehetetlen volna az, ha csak nőköl állana. A férfiak és nők közös kötelessége s kölcsönös támogatása képezi a társadalmi rend alapját; és ha a férfi nem urálja a világot, díszi azt a nőnem.

E célra szükséges tulajdonságokat megadta a nőnek; igenis megajándékozta őt bajjal, érzülettel s gyöngédséggel. A világ nem is részesülne oly gyöngéd s kedves varázsban, ha a nők nem lennének oly gyöngék, oly érzékenyek.

Ha kevésbé engedékenyek volnának hivatásukban, — tetszésre; akkor nem volnának képesek megfelelni azon érényeknek, melyeket a mindenható jelölt ki számukra.

Oh, mennyire hibázik azon nő, a ki több akar lenni, mint a mire őt teremtette az Isten!

A „FELVIDÉKI HIRADÓ” TÁRGÁJA.

Az én búr háborúm.)*

A múlt hét vasárnapjának délutánján kaszinómban hallgattam végig a napi politikáról. — T. i. a búrokról — folyó élénk vitát. Nagyszerű diskusziók folytak ott, úgy, hogy a mióta kiüött a búr háború, még nem volt oly általános társalgás dolgairól, mint épen e délután. De hát ennek meg is volt a maga természetes oka, hisz kézzel-kézzel jart a friss Felvidéki Híradó, melyben a mi kedves három csillagos barátunk — nekem állítólag komám — épen a búrokról sercegette tollát.

Igy kellőleg megajlozva, jó hangulatban vannak a kedélyes és felhangzik egy-egy ékes filipika burisztikus irányban.

Mindentett és minden lépés búr és angol vicre hajlik mostan. Amott a biliárd körül dákókkal a gyógyszerész és E. barátom, túlan pedig két sakkzó, hogy harcolnak, mint búr és angol. Sőt a gyógyszerész uram már nem is patikus, hanem angol generális. S mekkora taps fogadja a harc végét, midőn a búr leverte szépen az anglust.

* Itta és a turóc-szt.-mártoni magyar ifjúság nyilvános értekezési előzetes. E. k. Soma.

Időközben behozták a napilapokat. Hamar a harctéri tudósításokat! Alig fogok az olvasáshoz, íme előttem van a mi nagyon szeretett táblabíránk és íziben megrohann: no tanár úr, mi az újság!? Tudván milyen bíre szomjas, mint valami budapesti rikkancs kiáltom:

A 16 ik angol vereség! husz ezer holt angolból védbástyát emeltet Krüger. Cytí tábornok elesett. X. Y. átpartolt a búrokhöz s az angol kormány 120,000 firtokat ajánl föl a jelentkező alkaimas tiszteknek.

Nos tanár úr, Ön még mindig hiszi, hogy az angolok szép szerével menekülhetnek meg ezen gyalázatosan indított háborúból!

Kérem szépen, én most is csak azt mondom, hogy: Geld, regiert die Welt, kalmár szellemű lévén, az angolokkal tartok és meglátjuk, hogy a 120,000 firtok csodát fognak művelni.

És aztán mikorra gondolja a végét e harcnak? Azt vélem, hogy a mire mi sylvesteri estélyünket befejezzük és kirugjuk magunk alól e századot, minden rendben lesz.

Az általános hangulattól elkapatva, a kaszinóból nehéz féjtel ballagtam haza. Otthon karosszékeimben elnyújtózkodva alszunnadok, és merész tervek fogamzanak meg agyszamban.

Hej, megprópalakozhatnánk mi egynéhány derék vitéz legények innét Turóc-Szt.-Mártonból kiindulva a Fokföldön felforgatni a világot. Bizony meglephetnők a lusta világot valami nagy dologgal. Miért is ne,

ha Tell bujkálva összeesküvésekkel kivívhatta Svájcz szabadságát s Kossuth pusztán ekesszólásával felvillanyozta egész Magyarországot, hat mi tengernyi vagyonnal, szervezett hadsereggel s a modern találmányok csodatevő eszközeivel csak elbánhatunk egy pár rongyos búrral?

Halt! Elő csak azzal a papírral és ceruzával, majd kikalkulálom én a búrnak a világ végét.

S úgy is volt. A mikorra az ívet tökéletesen tele irtam számokkal, készen volt az egész hadjárat teljes diadala, pénzügyi manipulációja s gazdagon jutalmazó következménye.

Ez így teljesen rendben lévő, összehívó és idező ívvel, szandarral és hűdjával becitálva már egy óra múlva a turóc magyarság színe-java együtt volt a vármegeyházán.

És a mint számokkal teleirt ívből kihámoztam mindazt, a mit mindenki megtudhat keresztül viendő műveletem veszélyeztetése nélkül, ekeszólió felhívásomra mindegy 300 társ akadt vért és életet áldozni egy gazdagon jutalmazó búr kalandra. Ennyire azonban szükségem nincsen, 300 hadvezér mégis csak sok lesz. Ejnye hiszen ismerem én Gibeon zsidó vezérnek a történetét azt a folyóvízpróbat én is alkalmazhatom. Elő azzal az özvívvel, akorom, mondani özvívvel! S a mint a számok halmozából felbontom a millió légiót, szállingóznak ám s szőznek lassankint a hívek és mire a harcoknak végére értem a 300-ból csak

A gyöngéd, türelmes, őszinte, szerény, megmondó nő. — valóban egy földföltött lény jelét hordja magán!

Akkor, a midőn a férfi távol van otthonától, hogy polgártársai helyzetét segítsen; midőn a rend s igazság fölött örököl; midőn a közjót vagy saját családjá fenntartásáért fáradozik; akkor a nő is tevékeny. Igaz ugyan, hogy jázi munkája kevésbé jelentékes, de azért hasznos; fenntartja a kedves rendet, a háztartást; kedvessé teszi férjének nyugalmát a farszót munka után; kelemessé teszi ezt és gyöngéd szeretetével elüzi életének sötét, nyomasztó gondjait.

Nála élénkebb a gyönyör és a bü elveszíté keserűségének felét; ő tettekre ösztönzi férjét, s időnként jó tanácsokat is adhat; s így ha rejte is, hasznára van a világnak. Hát még ha anyává lett!

Mily tisztelretlenül azon hosszadalmas szvenedésekben, melyeknek ő örül, a helyett hogy -- sírna! És mi a mostani élete ahhoz képest, melyet vár az anya és azon örök világhoz képest, melyet gondozásával biztosít gyermekeinek, beleoltván a vallási elveket, az érzelmet, a jószágot!

Kihez érez minden ember több hajlamot és szeretetet, mint az anyához? ki osztja jobban örömét? ki hallgatja meg oly türelmesen? Kicsoda örül jobban érneinek, boldogságának és dicsőségének?

Isten áldása nem lehet oly gyermekeken, a kik azt a nagy szeretet, azt a nagy gondosságot nem méltatják kölöképen!

Pedig hát vannak oly gyermekek; sajnos — vannak! A jó anya szeretetet örökké tartó emléket állít föl az emberi szívében!

Lelkesedéssel beszél róla az érneis ifjú; és az aggyastán, — megfélekedve magas állásáról, dicsőségéről, hálaival emlékezik meg anyjáról.

Sokkal nagyobb gondot okoznak az anyáknak leányai, a mennyiben kezükben maradnak születésük-től kezdve egész a menyegzőig. Érneis, képességeik, tudományuk: mind ez az anyák műve.

A jó anya, akarván jó nevelést adni leányának még maga is tanul, olvasgat még nagyobb gondal, mit különben, abban hagyja a mulatságokat és minden percet leányának szentel. Ő el gyermekének és gyermekében.

Ki esetelheti kellöképen mindazon érzelmeiket melyek az anya szívében támadnak akkor, a midőn leányát oltárhoz vezeti? Félelem és boldogság, gond és megelégedettség, bü és öröm fogják el szívet-lelkét.

Szívében a könyek, ajkán az édes mosoly töböt áruinak el, mint a szavak, melyekkel oly ellentétes érzelmeiket lehetetlen kifejezni és a melyek még ott

három maradt helyen. De hát három vítez ember épen elég nekem.

Londonban az agg királynő személyesen, hadügy-minisztere jelenlétében fogadott és hallgatta végig előterjesztésemet. Hosszúra nyúlt fejtegetésemnek végére érvén, megölet, kedves főnök nevezett, meghítt udvarához vendégségbe, s rögtön alkalmaztatott mind a négyünköt úgy a hogy csak magam kivánom, sőt megduplázott díjazással.

Nos és kik volnátok ti kérdi a hadügyminister, a mint kinevezésünket megirni akarja.

Pro primo a komán Duno Tituszovics, Apropos! ugye nálatok a családnév all elől s így ennek az úrnak Komán az előnéve.

Ah nem! én már a germán szokáshoz alkalmazva mondtam ki a nevét.

— Tehát írom Dunó Tituszovics komán.

— Kérem amint méltóztatik.

— S mi a mostani rangja?

— Bizony hamarjában nem is tudom, hanem kö-zöttünk három csillagos.

No jó, tehát tartsa meg továbbra is rangját és less egyelőre kapitány.

Pro secundo jöme a mi kedves gyógyszerészünk, a kit nem nélkülözhetünk, mert tetszik tudni ő érti csak annak a bizonyos szövetnek, a melyről ép az imént említést tettem, a praeparálását. Rangjának megállapításánál kérem méltóztatásék figyelembe venni, hogy a veredékséhez is pompásan ért, otthon a billárd asztal-ellenfeleit mindig, mint bürokat veri el s már vé-reben van az angolok győzelmé.

Legyen tehát ezredes.

Harmadiknak, mint a legökéletesebb hadfit elho-zom a derek nagy kúnsági Dinyés Karsit, akit mint-hogy ottanon bürgeneralis, kérem az angol hadseregbe is e rangban felvenni.

dühöngnek az anya szívében a menyegző napján — és azután ismét.

Ilyen a nőnek az anyának hivatása, mely bölcső-nél kezdődik és sírnál végződik; ilyenek az érneis, az örömei; ilyen az ő boldogsága! Ezeket az ég adta neki — ajándékol!

Cselkő József.

Lapszemle.

A Náródnie Noviny nem mulasztja el mult évi utolsó számában visszapillantást vetni a tót nemzetiségi politika évi rezüméire. A »Végződik az év...« című vezércikkében előbb megkönnyebbulen sóhajt fel a Bánffy kormány márciusi bukása fölött s ironikusan kontemplálja a tótnak a Széll kormányba vetett vak bizalmát, melynek sajnos nem felelt meg. Aztan felszabgatja a tót nemzetiségi önéretet minden sebét azzal, hogy megfogtatja bennük a gyűlöletes ellenszenv mér-ges törét.

Igaz, — írja a N. N. — hogy Bánffy kárhözatos kormányzása az ország minden népére hátrányos s ártalmas volt, de a magyarnyelvűek közt támasztott viszály csak szomszédok közötti perpatvar jellegével bírt és ha egyik a másiknak el is szántott egy-egy barázdát, ez nem esett ki a határból s nem ment veszendőbe. Máskép kell azonban tekintenünk a nem magyar vidé-keken elkövetett törvénytelen és jogtalan fondorkodá-sokra; a mi ott tréfa, az itt véres pusztítás, eltiprása az eleven szervezetenek, egészséges tagok csonkítása; ami ott szomszédos perpatvar, az itt szívszűrés, vércsapolás, kötözés, járomba fogás és mindenekfelett az emberi lélek elnyomorítása.

... Azert reméljük, hogyha majd igazság, jog és törvényesség fog Széll alatt uralkodni és érvény szeretik a nemzetiségek egyenjóságának, állíthatunk majd saját tannyelvű iskolákat, noha nagy áldozatokkal szájunktól megtagadott morzsák árán s szabad lesz panaszainkat nyilvános gyűléseken hangoztatni. Ha nem is, legalább ...

De ebben a »legalább«-ban is csalódtunk. Most sem szabad mint ezélot!

Ezeket kellett konstatalnunk az év végén, de nem mondjuk azért, mintha pusztán panaszkodnánk és jaja-gatnánk, hanem, hogy rohanjunk ki mindnyájan heves küzdelemben nemzetiségünkért s kitartó munkára, férfias ellentállásra, nem nézve többé igéretre, szép szóra és híre, melyekkel csak ámítanak bennünket és leplezik a nagyvilág előtt a rombolás, pusztítás, elnyomás, igaz-ságtalanság, erőszak és jogtalanág legszarnokibb poli-káját. Félretéve mindennemű kompromisszum gondola-tát, szent kötelességünk működni és küzdeni tót nem-zetiségünkért, melyet fel kell szabaditanunk az erkölcs-telen nyomás alól oly bizonyosan, a milyen szent igaz,

Acceptátatott.

S végül Ön — mondja — atveszi a vezetőséget. Addig, a mig a pajtasok sürgönyi behívóm foly-tán ide jöhettek, átengedtem magamat a kínálkozó mulatozásoknak. Volt ám ottan dáró. Hej de nagy-szerű élet volt az, barcsak még egyszer visszatérne.

Azonban hivatásomról sem feledkeztem meg. S kezembem lévén az angol kormánynek teljhatalmú meg-hatalmazása, intézkedtem, hogy az a berlini szó-ba, kinek találmányát az áttörhetlen szövetre nézve annak idején kigúnyolták, egész szövet készletét rögtön ide küldje. Hisz tudtam én is, hogy szövete nem teljesen golyómentes, de hát szövetségesem, a patikus feltalála már azt a szert, a mi ezt tökéletesítette.

Ezen szövetre — amint ezt gondolhatják — azért volt szükségünk, hogy olyan hadsereggel léphessünk fel, e mely teljes mentes legyen bármily golyózáporból, a hadseregnek minden tagja ezen szövetből kapta ru-házátát. S mindegy 10,000 embert szereltem így fel.

A katonák ruházatukon kívül 5—5 méteres ily szövet tekercset is vittek magukkal, a melyekből a harctéren rögtönzött védobástyát szándékoztam felállítani. Az egész tisztikart és a fefogadott legénységet, valamint a háborúhoz szükségeslőnd szereket hatalmas hadihajókön azonnal utnak is indítottam. A hajós ka-pitányokat pedig szigorú utasításokkal lattam el arra nézve, hogy milyen sebességgel haladjanak és hogy az afrikai parton megjelölt helyeken ki, mikor és meddig tartozik vesztegelni.

Három nap mulva aztán megérkezett a kapitány, az ezredes és a generalis is. B.zony lett volna kedvük egy kis mulatozásra, azonban most már munkába kel-lelt fognunk.

(Vége következik.)

hogy Isten teremtette, fenntartotta és fenntartja ma is. Isten velünk!

A Náródnie Noviny f. é. 1-ső száma »1900.«-t adja vezércikke címűl, de tulajdonképen újra vissza-pillantást ad, nem az elmúlt évről, hanem az elmúlt század politikai eseményeiről. Népék és országok ke-ltetkezéséről és eltűnéséről, császárok és királyok fel-lobbanó és elalvó dicsőségéről stb., de mindet csak azért, hogy nyugati Európa színterének cselekményeit megállapodottaknak tüntesse fel és a jövő század fő eseményeül a régen megámodott és hön óhajtott szl.végység megvalósulását jelölje ki, mint önkényt bekövetkezöt, természetszerűleg folyó eseményt.

A Napoleonok, Karolingek, német-római császár-ságok letűnése után most valami rég vajúdó esemény fog elődlni. Emekézet volt a 19-ik század, de a XX-ik század bizonyosan van hivata kivetelni a világtörténe-lem porondjára egy új, friss fajt, a szlavokat! Nem bír többé magával ...

Előjele leng a levegőben, haborog a föld gym-rában s száll a menyek felé. A nagy százszázmilliónyi magas tehetségű ariai fajnak teljesítenie kell e század folyamán azt a feladatot, mely Isten és világ előtt megilleti. Mit törődünk a kicsinyek kiáltásaival, olyan emberek bizonyára tyukeszűk és lelkeik búborékok, akár a mi, akár az ellentáborból valók. Csak a vak nem látja a felszántott és megboronált kész talajt, csak a korlátolt nem éri az új korszak friss szelét, melyben a szlávvilág arra a helyre áll, mely minden tekintetben megilleti!

Igazán mily boldog lenne a világ, ha a történel-met így előre lehetne megcsinálni! Csak a megvalósu-láskor cserben ne hagyják a jó ügyet abba a 120 mil-lióba beleszámított millió és milliányi orosz alattvalók, kik minden más nemzethez tartozók fajjal, csak éppen szlávhoz nem.

Egyébbeknt roppantúl idáilazt az a sok látnoki vizió. Maga a N. N. mondja egy helyen, hogy Napoleon és Nagy Károly stb., mert roppant nagygyá kivánták tenni birodalmaikat, a római cszárök sorsára jutottak. Hátha egzisztál még az a végzet, mely a nagyratörök alatt el szokta vagni a fát? Csak csinyján atyafiak!!

Sylveszter est.

Kritikát írni nehéz dolog. Kemény dió.

Solhasem felejtsem el, zöldhasú skribler koromban, midőn még Claquehutes Frigyes bílcs, apai kitanításai nagyon előtérték nálam, egy nyári este azzal lopott meg a szerkesztőm:

— Kérem menjér csak ki a ligetbe, valami új csillag lép fel ma, írjon róla kritikát, mert a kritikuskun iszonyuan elázott.

Kezembe nyomta a szabadjegyet. Homlokomról a veríték gyöngyözött! Én, ki soha kritikával nem foglal-koztam, én menjek most egy új csillag felett itélkezni? Nem, ez nem lehet! Szabadkozni kezdtem, hogy így-úgy, alhoz én tojás vagyok. Nem érzek magamban elég erőt. Ez nehéz dolog!

— Ugyan ne számárokadjék! Megy! Pünktem!

Nem volt montóság. Memem kellett. Útközben szé-pen elgondolkoztam azon, vajjon mit is mond az irálytan a kritikáról? Mik a kellékei? Így elkészítve üttem oda a bírói székre.

Az új csillag bizony nem valami különös fényben ragyogott. Gyöngye volt még a sarlóra! De nagyon esnos jelenség.

Előadás után oda furakodtam a különféle lapok vén kritikusi közé, hogy elessem, mi az ő véleményük, hogy mit szólnak a mesterek?

— Le kell dorongolni! Hisz ez skandalum! Láttátok? Hallottátok? Hát ez játék! Menjen bölcsöt ringatni! Dajkának elég jó hang!

El volt határozva, hogy másnap reggel közb's akarattal agyon ütjük. Útközben még egyszer átgon-doltam az egész előadást. Előtem állt az a szegény leány, ki most tett vizsgát a küzönség előtt. Láttam a trémát, a drukkot, melylyel belépett ... Egyszerre csak úgy véltam, hogy nem is jászott ő olyan rosszal. Nem is írtam róla rosszat. Elgondoltam, hogy mily jól fog esni szegénykének, ha majd másnap előveszi lapunkat, a sok dorongolás közt, talál egy kis lanya díeséretet. Hogy fog majd áldani.

Másnap szokásom ellenőre kétha vettem egy nap-lapot. Kezdtém lapozgatni. Majd a guba títit meg, mikor a tegnapi előadás kritikáját olvastam. Csupa díeséret, elismerés! Nézzük a másikat! Csupa magasztalás! Harmadik ... negyedik ... mind, mind a legmelmegobben nyilatkoztak az új csillag játékaról. Az én kritikám va-lóságos gorombaság volt a többihez képest. Kezdtét velem a világ forogni. Ez iszonyú blamász! Mit fog a

szerkesztői szövege? Úgy mentem a szerkesztőségbe, mint az ökr a vágóládra. A szerkesztő azzal fogadott.

— No, hogy mulatott az este, a Linka bankettjén?
— A Linka bankettjén . . . ? Én . . . ? Én?
— Nem volt ott?
— Nem én!
— Hű teringtett, elfelejtettem oda adni a színháziigye mellé a bankettoa való meghívást!

Most már világos vála előttem mindem. Tehát azok a kritikák banketti hangulatban írták . . . !

Az asztalomon fektett egy kis levélke . . . Az új csillag levele volt. Csupa hála . . . ! Az értelme az volt: „sutor ne ultra crepidam!” Vagy a számár ne menjen operát énekelni. Ez volt a hála!

Kijelentem, hogy ma sem vagyok bankettes hangulatban. Ma is csak a tárgyilagosság fogja vezetni tollamat, midőn kritikát írok.

Mindenek előtt szívből gratulálunk a rendezőknek a sikerhez, s a publikumnak, — mely szép és elegáns volt — hogy oly szép számmal jelent meg a koncerten.

A program első száma a két Boldis fellépése volt. Az apa és a fiú! A művész és növendék. A fiú hegedűn játszott, az apa zongorán kísérte a „Pretiosa” egy részletét. Mikor a podiumra léptek, a kitérő tapsvihár már előre jelezte, hogy mi fog következni a játék után. A publikum tudta, hogy ők csak kitérően játszhatnak. Ez a legnagyobb elismerés! Nem csalódtak! A direktor a művész biztonságával, a kitérő lélek emelkedettségével játszott. Az a precizitás, melylyel a programszám lejártszódott, pompás, teltség volt. Nem csoda, hogy ily kísérlet mellett a fiú játéka is sikerült volt, ki különben is pompásan s elegánsan kezelte a hegedűt. A publikum hálás volt a nyújtott élvezetért, mert addig nem nyugodott, míg meg nem ismételték a programszámot.

Ezután *Lehotzky* Ilonka kisasszony adta a Vis-a-vis című monológot. Ha nagyon dicsérem, akkor azt mondanék önök:

— Ja ott volt a banketten!

Hát nem is dicsérem. Csak arra kérem, legyen oly kegyes, részesítsen minket sokszor abban a szerencsében, hogy szavazatát hallhassuk! Kedves, nagyon kedves volt! A publikum méltó elismeréssel adózott.

A program harmadik száma *Laa* Valéria kisasszony és *Riszner* tanár négykezes volt. Itt is egytt játszott a mester a tanítvánnyal. Igazán „Nem tudom én melyik volt szebb, melyik dicsőbb, melyik nagyobb”. Legjobb lesz csak a kisasszony játékáról írunk, mert úgy is a tanítvány tudása dicsőri a mestert. Már maga a kisasszony megjelenése, kellemes és kedves benyomást tett a közönségre. Nem tagadom, a publikum jó része pedig úgy volt hangolva, hogy elnézéssel kell lenni játéka iránt, mert ez az első fellépése. Hanem bizony isten nagyon kellemes csalódtunk! Az a biztonság, az a finomság, melylyel a kisasszony játszott, arról győzte meg a közönséget, hogy kezdő fellépővel, de erős játékosval dolgoz. Hévvél, lélekkel, nagy tudással s alapos készséggel volt előadva a darab. A meglepett publikum azután azzal jutalmazta meg a játszókat, hogy megismételtette a program számát.

Negyedik pont volt *Lakos* tanár új humorisztikus folclorása. Jöjzünk nevéttünk azon a szemen szédült boldonságokon, melyeken a Mártonból kiinduló bűr pártiak Transzvába érkezétkig keresztül estek. Különben lapunk tárcasorátában olvasható.

Ezt követte *Kossuth* Ella kisasszony szavazata a „Pókaíné”. Tudjuk nagyon jól, hogy a kisasszony pompásan megállja helyét a színpadon. Mi beavatóttak azt is tudtuk, hogy nagyszerű szaváló, hogy ezen a téren is aratott már babérokat. Valóban a Sylvester esti fellépését is legszebb sikerei közé sorozhatjuk, s fogadjuk meg tanácsunkat és képezzé magat tovább is e téren. A darabot pompásan fogta fel, s a reprodukció is nagyszerű volt. A közönség is hálás elismeréssel adózott szavazata iránt.

Hatodik programpont volt „Rákóczy Rodostóban”. Melodráma. Szavaltá *Eichner* Zsigmond tanár új, zongorán kísérte *Riszner* tanár új. Mikor a programtot nyélbe ütötték, kezdtek robesgetni, hogy *Eichner* jó szaváló. Bizonyos kétkedéssel fogadtuk a hírt, mert róla eddig csak azt tudtuk, hogy jó émbor, alapos készségű tanár és hogy nagyon szép felesége van. Annál jobban meglepett bennünket ez a fellépése s szavazata. Mondhatom, hogy nem jól, de nagyszerűen, pompásan szaváló. Én aki nagyon sok jó és rossz szavazat hallottam már, igazán lelkemből mondhatom, hogy ezt a melodráma így előadva nem hallottam soha. Azt hiszem a közönség épen így gondolkozik. Az a szép összhang, mely a szavazat és a zongorakíséret közt vála, felséges volt. Dicséri úgy a szaváló, mint a kíséret. Nagy előnye a szaváló tanár úrnak az a fülbemésző szép csengései hang, mely a hallgatónál behelzei magát. Úgy a zongorakísé-

ret, mint a szavalat technikája mesterre vall. A közönség viharos tappsal honorálta művészetüket.

A program záró pontját képezte *Dugovich* Titus, megyei főszámvévő s társadalomk közegyencének monológeladása. Gabányi „Öngyilkos”-át nem szavazta, de eljártatsoda páratlanul kiaknázott komikummal s kolozális sikerrel

Igazán jólesően meglepő a helybeli magyar társadalom nézve ezen annyi szeretetreméltó s szellemes kvalitással bírő tagjának fokozatos megismerése s követése, az ö kiviláló műkedvelői talentumával sok vérem reményt táplálunk a jövőt illetőleg. Az „Öngyilkos” az ö előadásában az est egyik főnyújtásává emelkedett s legtermészetesebb módon hozta hullámzásba a vig kedély édesen rezgő húrjait. Valt taps, gratuláció, sőt néhány magával nem bírő telhetetlen fontolgatás, ne hogy hogyváltozta-e meg legalább is a felét! ? Tableaux!

Most csak még néhány szavam volna ahhoz a közönséghez, mely oly szives és kedves volt, meleg érdeklődésével, tapsaival jutalmazni a rendezők és közreműködők törekvéseit. Álljon tanúságul a mai est sikere a jövőre nézve, hogy lássuk, mit és mennyit lehet elérni összehatással. Ne vegyék rossz néven, ha szemükre vetem azt, hogy ezideig bizony nagyon indolensnek voltunk önmagunk iránt, s hogy nagyon sok élvezetes estét mulasztottunk el azért, hogy ismerve én oldalunkról — nem annak vállalkozó szellem, ki ily esték rendezésének terhet vállalra vette volna. Én reményelem, hogy az est erkölcsi sikere buzdítsul fog szolgálni azoknak a lelkes rendezőknek, kiknek a Sylvester est sikere első sorban köszönhető.

Az estélyen részt vettek. *Asszonyok*: Akantisz Ödönne, Boldis Ignáoné, Dávid Ferencné, Dávid Gyuláné (Stubnyafüred), Eichner Zsigmondné, Fehér Jánosné, Fekete Miklósné, Fischer Lajosné, Fránki Edéné, Grossmann Sarolta, Kertész Jánosné, Kovácsky Istvánné, Dr. Lax Adolfiné, Ruttkay Istvánné, Soest Ottilóné (Nagy-Rákó), Zalkay Aladárné, Zányi Kálmáné. — *Leányok*: Boldis Ilka, Dávid Berta, Dubovszky Karolina, Fehér Etelka, Fischer Berta, Fischer Erna, Galanda Olga, Gruber Vilma, Guthy Irma, Guthy Irén, Kertész Gizl, Kossuth Ella és Anna, Lax Valéria, Lehotzky Ilka, Lehotzky Ella, Lehotzky Anna, Moszkóczy Margit, Patsch Irma, Ruttkay Ella, Soest Alice, Zathureczky Lujza. * * *

HIREINK.

— **Társas összejövetel.** Stubnyafüredn a környék szokásos társas összejövetelére f. hó 14-én tartatik meg *Schleicher* Emil vendégül és fűrdőherlő éttermében, melyre a vármegye tisztelt közönségét ezennel meghívja a rendezőség.

— **A magyar olvasókör** rendes évi közgyűlését a mult évi december 27-én megtartott gyűlést alkalmával megállapított napirendet magában foglaló tárgyszorozattal folyó hó 14-én vasárnap délután 2 órakor az olvasókör helyiségeiben tartja meg.

— **Munkások kitüntetése.** Igen szép és megható ünnepély folyt le december hó 30-ikán délután Turóc-Szt-Mártonban a vármegyei házi dicséretében. A hú cselédek és a szorgalmas mezei munkások számára volt ezen ünnepély rendezve, hogy lássák az egyszerű emberek is, miszerint a kormány az ő odaadó munkásságukat is épen úgy méltányolja s épen úgy kiséri figyelemmel, mint a szellemi munkát. Egyben pedig buzdított akarja a munkás osztályt a kitartó munkára s a becsületes szolgálatra. A földművelésügyi miniszter a vármegye főispánjához intézett leiratában két embert kért a jutalmazásra felterjeszténi, főispánunk azonban ö őt terjesztett fel, a kiket ö nagyméltósága aztán észrevétel nélkül elfogadott s ezek számára 50—50 korona jutalmat s mindegyik számára elismerő oklevelet küldött. A díszesen kiállított s a földművelésügyi miniszter által aláírt oklevelek a következők fűrészt tartalmazták: „N. N. . . . gazdasági cselédnek. szorgalmas munkálkodását, példás hűségét, derék s becsületes viselkedését elismeréssel és dicsőréttel méltányolom. Darányi. Az ünnepély fenéjét nagyban emelte ama körülmény, hogy ily. *Justh* György főispán úr ö néltósága a szép számban egybegyűlt közönség jelenlétében, szép s buzdító szavakat intézve az ő egyszerű parasztemberhez. Maga osztotta ki a jutalmakat és az okleveleket, a melyeket azok könnyező szemekkel s halálét szívvel vettek át, s egyik-másik csókkal halmozta el az okleveleket. Ez a jelenet valóban megható volt a jelen volt közönségre is. A magas kitüntetésben részesült emberek a következők: *Korbel* (Kálama) Janos 92 éves és 84 év óta szolgál egyházban a *Justh* család neopali gazdaságában. *Pekar* Kmet Janos 72 éves s 50 év óta szolgál a gróf *Battyányi*-János divéki gazdaságban. *Id* Fikrál Janos 33 év óta szolgál *Prónay* Dezso baró lótrónai gazdaságában. *Jurányi* Károly 52 éves s 30 év óta van alkalmazva mint munkás a *Baniczky*-család gazdaságában, végül *Kubis* Pal 60 éves s 25 év óta

dolgozik a *Zathureczky*-család gazdaságában *Zathureczky* Eszén. — Az ünnepély a főispán elítélésével végződött.

— **Fekete Eti és Ilonka ö nagyságak** kellemes társaságát sokáig fog kellenni nélkülözniünk a menyinyben mult hó 30-án Budapestre utaztak, hol a téli saisonát át fognak időzni.

— **Helyreigazítás.** Lapunk előző számában referálván *Soest* Irén kisasszony eljegyzéséről, hibás értesülést folytán *Nedeczky* Gyula néven szerepelt a boldog vőlegény, holott mint most már biztosan tudjuk a vőlegény nemes-mititici és csöbörtőki *Mitoczky* Kálmán m. kir. testőr tisz.

— **Névostály.** *Dugovich* Titus megyei főszámvévő f. hó 3-án tartotta névostályt számos barátja s tisztelője társaságában. A vig kedélyhangulatban töltött estélyen számos felkösözött mondatot el a baráti szeretet hangján.

— **Eljegyzés.** *Spitzer* Ede helybeli leonára kereskedő, eljegyezte magát öz. *Greiner* Leonóra unokájával, *Binfeld* Gizella kisasszonnyal.

— **Felfűléstések.** A Sylvester esti táncmulatság anyagi sikeréhez felfűléstéseikkel hozzájárultak: *Neuhaus* Otto gróf 2 fűrtal, *Soest* Ottilóné 50 kr., *Lax* Adolf dr. 1 fűt 50 kr., *Zányi* Kálmán 50 kr., *Schwarcz* Vilmos 50 kr., *Braun* Soma 70 kr., *Kuffler* Zsigmond 70 kr., *Grossmann* Miksa 50 kr., *Grossmann* Adol. 90 kr., *Ruttkay* Irván 50 kr., *Fischer* Lajos 50 kr., *Lencsó* József 1 fű 20 kr., *Perl* Albert 50 kr., *Fránke* Ede 1 fűt 50 kr. Összesen 12 fűt. Az itt nyugtázott felfűléstéseket, ez uton is közönséget nyilváníti a rendezőség.

— **Kövendő péld.** *Glesinger* Fülöp a *József*-közútvezés bérleje, az újév alkalmából *Körmöcbánya* város polgármesterének 800 koronát küldött: a szegények között való felosztás céljából. — Igazán megszívlelendő a szegények istápolójának e jótékony tette.

— **Baleset.** *Lencsó* József szucsányi körgyűző segédjével együtt *Sylvester* napján *Turaná*ba hajtva egy utelhajlásnál a Vág folyó vizébe fordultak Szerencsésükre a viz csak bokájukig ért és így az jedségen kívül más baj nem érte őket és utjok tovább folytathatták. A notáriust különben *Sylvester* estéjén a mulatság alkalmával üdvözölhetjük.

— **Nem lesz tót gymnasium.** A mult ősszel *Mudron* Pál és társai kérvényt nyújtottak be Széll miniszterelőnkhez tót gymnasiumnak *Besztercebányán* való felállításának engedélyezése iránt. Kérésük teljesítésében nagy reményeket helyeztek, de csatlakoztak, mert a kérvényüket elutasító végzést most kézbesítették nekik.

— **A besztercebányai ügyvédi kamara** a mai napon felolvasást rendez az esküdtészi intézményről.

— **Háztartás.** A magyar háziasszonyok közlénye. Megjelenik minden 1., 10. és 20-án. Szerkeszti: *Kürthy* Emilné. A magyar gazdasszonyok egyetlen lapja, tanácsadója, a havonként háromszor megjelenő *Háztartás*. A jó gazdasszony bizalmas barátja, az avatatlannak támogatója a háztartás gondjaiban és válogatott szépirodalmi rész a legkitűnőbb írók tollából. Gyönyörű kiállítás. Minden szám fűzve és fűlvágya. Az apróhirdetések rovattal a kiadóhivatal ingyen bocsátja az előfizetők rendelkezésére. Egy másik kedvezmény, hogy a *Háztartás* előfizető a *Porgó* bácsi „*Kis Lap*”-ját 1 fűt helyett 1/2 évenként 75 kr-ért rendelhetik meg. Mutatványszámot kívánatra ingyen küld a kiadóhivatal. Megrendelő cím: *Háztartás* kiadóhivatala, Budapest, VII., *Keepsi*-út 51. sz.

N y i l t t é r .

Az e rovatban foglaltakért nem vállal felelőséget a szerk.

Nyilatkozat.

Kontsek György ábrahámfalvi lakos, a „*Felvidéki Híradó*” 1899. évi december hó 31-ik számában nyilatkozatot tett közzé, a melyben hazugságok által becsületemben gázol.

1899. évben cseléd-üggyben kisebb feszültség volt közöttünk; *Borcsiczky* Géza nagybátyámat esküvőre való hozzám utazása alkalmával arra bírta a fent nevezett úr, hogy másnap november 20-án látogassak meg, sőt személyesen is megjelent tőtrónai lakásomon, hogy minket rábírojon ábrahámfalvi lakomájára. Nagybátyám kívánságának eleget akartam tenni, elmentem, a hol boroztatás közben a közigazgatást kritizáltuk közösen.

1899. évi november hó 25-én tárgyalásom volt *Kontsek* úrral *Stubnyafüredn*, a hol engem *Záborszky* szolgabíró úr interpellál a felől, hogy én úgy nyilatkoztam volna, hogy eleven fejelem vizsgálatot kérek; én erre ki nyilatkoztattam, hogy az jellemtelen ember, aki kért monda; erre aztán az „becsületben megöregedett ember” felugrik és a denunciatíót magáévá tette; én erre azt feleltem, hogy ezek után minden becsületből ki van vetközve az az úr, miután vendéget hí a házához, hogy

annak szavaival hatósági embereknel behizelge magát; és ezt tartja alkalmasnak Kontsek úr magas kora becsületének a feldisérésére.

Ezek után fel lettem szólítva Beniczky Kálmán és Keviczky István urak által, hogy fent nevezett úrnak adják elégtételt. Igaz, nem fogadtam el e kihívást családi körülmények miatt; de a mint azt Kontsek úr a nyilatkozatában írja, hogy egyik segédének az írását megismerve, visszaküldtem a levelet, ki kell nyilatkoztatom e „becsületben megöregedett embernek” — hogy hazudik.

Ha azt nem tudja a fent nevezett úr, hogy ajánlott levélnél nem a levelet adják ki, hanem a vevényt, a hol a levél írójának az írása nem vehető ki; tanácsolom neki, hogy menjen iskolába és tanulja meg azt is.

Nyilatkozatában azt említi Kontsek úr, hogy becsületszavamat adtam egy dologban neki.

Ezzel szemben kénytelen vagyok kinyilatkoztatni, hogy csak kezemet, nem pedig becsületemet adtam arra, hogy ha az ügy a bíróságnál simán folyik le, akkor a cselédet vissza adom neki. Ez tehát a második valótlan-ság, a mit Kontsek György ábrahámfalvi lakos állít.

Beniczky Kálmán és Keviczky István urak, mint Kontsek úr megbízottjai máséket fogták fel az ügyet, mint azt én tettem; szükségesnek találtam tehát magamat tisztázni, felszólítottam a „becsületben megöregedett embert”, hogy a sok akadályok következtében nem tehettem eleget akkori kívánságának, de miután már most az akadályok — megszűntek, nagy úri leereszkedéssel, mint ezt a fent nevezett úr mondja, — kész vagyok elégtételt adni.

Erre következett egy nagy pauza és egy nyilatkozat, lovagias elégtétel helyett.

Nyilatkozom:

Tanácos tehát nem menni többszöri meghívásra oly házba, a honnan szavaid elferdítve célzatosan tovább adják, az oly házat nagy úri leereszkedéssel nézzük le.

Kelt Tótrónán, 1900. évi január hó 4.

Velits Dezső
földbírtokos.

MAGYARORSZÁG
KÜLÖNLEGESSÉGE

Dinnye Brandy

(Dinnye ital)

A legnemesebb dinnye
fajokból párolva

Dinnye termelési és lepárlási vállalat
VILÁGOS

Kapható:
Schwarz Kálmán főelárusítónál
Turóc-Szt.-Márton.

Minden köhögések
a Kaiser-féle mell-czukorkák

a legmelegebben ajánltanak.
Közjegyzőleg hitelesítet bizonyítvány a legnyomatékosabban tanuszkodik a mellett, hogy köhögés, rekedtség, katharrus és elnyálkásodás ellen fellülmohatatlan.

2480
20 és 40 filléres csomagokban kapható:
GRABER MIKSA és FIA cégénél
Turóc-Szt.-Márton.

1899. évi 5281. sz.

II. Árverési hirdetmény.

A jalmi m. kir. erdőgondnokság kerületéhez tartozó kiszélfalvi garamrakhelyre az 1898-9. év telén kiszállított 1317,99 m² fenyőműfa 1900. évi január hó 22-én délelőtt 10 órakor az alóírott m. kir. erdőhivatal helyiségében megtartandó nyilvános árverésen eladásra kerül.

Kikiáltási ár 10939 kor. 32 fill.

Bánatpénztál az árverés megkezdése előtt 2000 kor. letendő, vagy szabályszeretlen kiállított zárt írásbeli ajánlatához csatolandó.

Az árverési és szerződési feltételekre az erdőhivatalnál megtekinthetők.

Útőjanlatok el nem fogadtatnak.

Zsarnócán, 1899. évi december hó 30-án.

M. kir. Erdőhivatal.

Richter-féle

Horgony-Pain-Expeller
Liniment Capsici comp.

Ezen hírneves házásor ellentét az idő megbízhatóságának, mert más több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsöléséket alkalmaztatik köszvénynei, csuszni, tegezagatásnál és meghűléseknei és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Pain-Expeller elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű házásor, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni, 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapestben. Bevásárlás alkalmával igen óvatossággal, mert több kisbortűkú utánzat van forgalomban, ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjeggyel és Richter cégjegyzékével mint nem valódi utatisa vissza.

RICHTER F. AD. és társa, RUDOLSTADT
es. és kir. udvari szállítók.

SEIFERT JÓZSEF
csász. és királyi udvari fegyverszállító
POZSONY, Halászkapu-utca 4.
Interurbahn telefon 252. szám.

ajánlja dős raktárát
Henri Pieper eredeti
DIANA fegyverekből,
ugyszinte
RATIONELL (kakasnékülű) fegyverekből.
Krupp Frigyes-féle
különleges acélesőví fegyverekből
eredeti gyári arakon.

Ezen fegyverek a jelenkor legmegbízhatóbb és legjobban lévő vadászfegyverei a kimerítő leírásával, valamint számos előkelő vadászatkedvelő és hivatalos vadász referenciájával, ugyszintén **arjegyekkel** készséggel szolgálók.

Kész vadásztöltényeket pontosak és megbízhatók, a legjobb rendszer szerint, osztr.-magyar igen finom vadász- és céllövő porral, ugyszintén osztr.-magyar füstnélküli vadászpórral töltve, szállítók bármikor pontosap és frissen töltve, minden kaliberhöz a legolcsóbb áron, továbbá

Eredeti Eley-töltények osztr.-magyar füstnélküli löpporral töltve — serétl vagy anélkül — 12. és 16-os kaliberhöz állandóan kapható.

Vadászati, utazási és sportkülönlegességek.

Fonti cég kifizettetteit:
a m. kir. földmívelés, ipar- és kereskedelmi miniszterium által 3853. sz. a. Budapest 1893. december 1., a m. kir. honvédelmi miniszterium által 5219. sz. a. Budapest, 1882. okt. 16., a cs. és kir. hadügyminiszterium által 3686. Abth. 7. sz. a. Bécs 1881. december 17., a cs. és kir. honvédelmi miniszterium által 3064-572. IV. sz. a. Bécs, 1882. március 16., a m. kir. kereskedelemügyi miniszteriumtól, Budapest, 1897. Április 2-án.

Ért vannak még emberek, a kik a Kathreiner-féle Kneipp-malata kávé nem használják, holott ez oly kellemes ízű és egészséges kávéital?

Mert még nem tudja mindenki, hogy a Kathreiner-kávé mily nagy előnyökkel bír. A kávénövény egy kivonata által a babkávét ízét és zamatját nyeri, anélkül, hogy annak az egészségre oly hátrányos alkotórészeit magába venné. Hasznosan egyesíti a hön malata-készítmény értékes tulajdonságait a babkávét kedvelt izingerével.

Igaz, hogy az egészség áldására a Kathreiner-féle Kneipp-malata kávé milliók, a családok százezrei naponta isszák. Kívánatos volna azonban, hogy minnyajunk érdekében, ez az igazi családi-kávé, kitűnő tulajdonságainál fogva, mindenütt s különösen minden családban bevezetést találjon.

A Kathreiner Kneipp-malata kávé többnyire mint pótkávé szolgál a babkávéhoz, a melynek ízét enyhébbé, és az inyek kellemesebbé teszi. Megadja a kávéitalnak a legszebb, étvágygerjesztőbb színt, és majdnem teljesen elhárítja a babkávénak az egészségre káros hatását. Ajánlatos a Kathreiner malata kávé egy harmadával a babkávét kétharmadrészéhez kezezeni, s hova-tovább fele-fele részre átmenni.

A Kathreiner malata kávé összehasonlíthatatlan előnye abban áll, hogy rövid megszokás után, teljesen tisztán élvezve is kitűnően ízlik. Esetekben, a midőn a babkávét élvezete ellátitja, a legajánlatosabb pótlást nyújtja, gyöngé és beteg egyéneknek, mint könnyen emészhető, vérképző és erősítő szer, ajánlató. Orvosi nyilatkozat szerint a fejlődő ifjúságnak, különösen leányoknak más kávé-ital ne is adassék.

A Kathreiner-féle Kneipp-malata kávé bevezetése által, a legkisebb háztartásban is jelentékeny megtakarítás elérhető. Egyszeri kísérlet, gondos elkészítés mellett, mindenütt állandó használatot von maga után.

A Kathreiner-féle Kneipp-malata kávé **soha sem lesz nyitva elárusítva!** Csak akkor valódi az ismert fehér eredeti csomagokban, ha Kneipp páter arczképe mint védjegy és a „Kathreiner” név rajta áll.